

*“На Светата Троица ви оставям – сега и навек”
св. Патриарх Евтимий*

ЕВТИМИЕВ ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”
Номери - декември 2022 г. ПАРИЖ

Божии ангели са наши приятели. Ако бяхме по-чисти и по-добри, отколкото сме, тогава щяхме да можем да наричаме ангелите наши братя. Плътта ни пречи да ги видим. А греховете ни не ни позволяват да усетим тяхната близост. Но дори засега да не ни е дадено да видим ангелите, отредено ни е да вярваме в тях, предписано ни е да почитаме и да възхваляваме тези чудни певци на славата на Твореца. Да, временно не ни е дадено да виждаме светите ангели, ала това не е завинаги. Когато смъртта свлече от душата ни телесния покров, ще се срещнем с тях лице в лице и вярата ще отстъпи пред откровението.

Свети Николай Велимирович: За светите ангели Божии., Християнска община“ №12, Белград 1931 г. Превод от руски.

Стенопис от XI-XII век в църквата "Св. Георги Победоносец" (Ротондата) в София.

ЕПАРХИЙСКИ СЪБОР В БЕРЛИН

На 1 октомври – Покров Богородичен – в Берлин се състоя единайсетият събор на Западно- и Средноевропейската епархия. Присъстваха близо 80 делегати от 35 църковни общини. Нашата енория беше представена от двамата ни свещеници, архим. Емилиян Боцановски и о. Иван Карагеоргиев, и настоятелите Галина Кънева и Николай Рангелов. Съгласно устава на Българската патриаршия съборът излъчи епархийски съветници и избиратели.

В катедралния храм „Св. цар Борис Покръстител бе отслужена св. Литургия, оглавена от Негово високопреосвещенство митрополит Антоний. По време на богослужението беше извършено ръкоположение в дяконски чин на Димитър Иванов, който ден по-късно прие свещенически сан и обгрижва общината в Лайпциг.

Предлагаме откъси от празничната проповед на митрополит Антоний.

” И ако обичате ония, които вас обичат, каква вам награда? И ако правите добро на ония, които и вам правят добро, каква вам награда?“ (Лука 6:32-33)

Чрез тези думи на деесписателя, свети апостол и евангелист Лука, чухме тези твърде поучителни слова на нашия Господ Иисус Христос, който обръща внимание на онази реципрочност, случваща ни се по житейския път. Защото много е лесно да обичаме онези, които нас обичат и да правим добро на онези, които вършат за нас добро.

Ако се върнем назад в историята, описана в Свещеното Писание, ще си спомним, че още от времето на нашите прародители Адам и Ева до наши дни ние постоянно нарушаваме Божиите заповеди, постоянно обиждаме, загърбваме, прогневяваме Бога, но Той никога не ни въздава според нашето отношение към Него. Той винаги се обръща към нас със своята бащинска грижа, изпраща своята безпределна любов към нас, човеците. Защото Бог обикна толкова човеците, че изпрати своя единороден Син между нас, за да стане човек и да поеме върху си греховете на всички нас. (ср. Йоан 3:16) Това е пример, към който ни призовава и Светата Църква, да благославяме онези, които ни хулят, гонят, обиждат, да обичаме всички независимо от това дали те ни обичат, да правим милосърдие и добро на онези, от които не очакваме да ни върнат нито милосърдие, нито някое добро.

Знаем, че наградата ни ще бъде не тук на земята, а на небесата. Защото ако получим наградата си тук на земята, тогава тя ще ни бъде отнета в голяма степен на небесата. Защото живеем във време на промяна на ценности, промяна на понятията за добро и зло. Егоизмът се възпитава като добродетел, като ценност, гордостта и тщеславието – като нещо, което ще ни доведе до успешен резултат. Подрастващата младеж е възпитавана в убеждението, че за да успееш в житейския път, трябва да бъдеш арогантен, груб, силен, със сила да отстояваш своите искания, своите права – противно на всичко, което ни проповядва нашият Спасител Господ Иисус Христос. Защото Той ни казва: „По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си“ (Йоан 13:35).

Христос, който дойде от любов към човеците и ни показва смирение, показва пътя, който е актуален и вчера, и днес, и во веки. Онзи прости чък път на следването Му в изкачването на Голгота, пътя на нашето дело на спасение. „Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си“ (Марк 8:34). Тези думи означават да отхвърли гордостта, себелюбието, суетата и всички онези грижи, които ни отдалечават от Бога, „...да вземе кръста си и Ме последва.“ Ако се обръщаме все повече към Бога, няма нашето сърце да закоравее.

Напротив, ако не търсим Бога, ако се отдалечаваме от Бога, сърцето ни закоравява за тези най-фини чувства на обич, на топлина, чувството колко сме малки пред Него. И така закоравялото ни сърце подминава човешкото нещастие, подминава подадената ръка, просеща помощ, подминава падналия човек на улицата, подминаваме сякаш нас няма да ни достигне същото това нещастие, тук, сега или утре.

Така че нека да се замислим в тези наистина тежки времена, в които живеем, времена на пандемия... А дали тя е свършила и няма ли да дойде друга такава? Времена на война, криза, икономическа, духовна, социална. В това време като че ли Бог ни оставя възможност да разсъдим за непреходното, виждайки как преходното изтича като морски пясък между нашите пръсти.

Защото виждаме големи корпорации, компании, финансови и всякакви, които се стромолясват от последиците на пандемията, на икономическата криза, на войната и това което, те са градили и са мислили, че ще бъде вечно, изчезва за миг.

Ако ние градим върху пясък, ще се срути нашият градеж. Но ако градим върху твърдата скала, която е Христос, вълните на житейското море никога няма да ни разклатят, нито да разрушат нашата крепост, нашия дом – нашето тяло, защото знаем, че тялото е храм на Светия Дух.

ДА ВЪЗПИТАВАМЕ ЛЮБОВТА У ДЕЦАТА СИ **Отец Глеб Каледа: из „Домашната църква“ ***

Когато родителите дават всичко на децата си, своя идол, без да ги научат да връщат, и дори не се грижат един за друг (бащата за майката и майката за бащата), те изграждат един егоист с психология на потребител. Редно е още от първите години да се възпитава у човека любов в отговор на онези, които са му дали живот. За възпитанието не е нужен постоянно отворен портфейл, а отворено сърце: тогава ще дойде времето, когато децата от храненици ще се превърнат в приятели на родителите и в семейството ще настъпи взаимно обогатяване с даровете, които всеки носи във вътрешния си свят.

Любовта, както и вярата, достига своята пълнота чрез делата (вж Яков 2:22). Важно е да се определят за децата задължения, отначало съвсем простички, после постепенно все по-големи към родителите, братята и сестрите и цялото семейство. И ще дойде време, когато децата ще поемат с любов голяма част от тежките домашни задължения, когато изнемошелите родители ще могат да се опрат на техните укрепнали рамене и децата ще се трудят по-добре и по-умно от своите стари бащи и майки.

Между децата трябва да се развие братска обич и е редно да им се осигури духовна и интелектуална интимност. Това не е трудно, понеже децата се привличат от себеподобните. Естествено отношенията между децата, както и изобщо между хората, се определят от техните психологически черти. Ала техният общ произход, възпитание и спомени за бащиния дом имат основно значение за приятелството и любовта през целия им живот. От най-ранна възраст децата трябва да се приучват да споделят, да си помагат взаимно, по-големите да учат по-малките. С каква обич и почит свети Василий Велики споменава по-голямата си сестра Макрина!

ПРАЗНИЧНО БОГОСЛУЖЕНИЕ В РУМЪНСКАТА КАТЕДРАЛА

На 6 ноември т.г. в румънската катедрала „Св. Архангели“ в сърцето на Латинския квартал в Париж се състоя тържествена св. Литургия. С нея румънската православна общност отбелязва няколко кръгли годишнини: 180 г. от основаването си и последвалото откриване на катедралния храм. Подарък от румънския крал Карл I за 30-ата годишнина на общината, църквата е реставрирана в днешния си красив вид и осветена през 1892 г. В богослужението, оглавено от румънския митрополит Йосиф, участваха духовници от приятелски църкви. От българска страна взе участие отец Иван Карагеоргиев. В този храм е бил дългогодишен клиросен певец покойният почетен член на енорията ни Вълчо Бонев.

* P. Gleb KALEDA, L'église au foyer (p. 62-64). Sagesse-orthodoxe.fr

†IN MEMORIAM

На 16 октомври 2022 г. на 94- годишна възраст се престава в Господа Славка Белорешка. Опелото бе извършено в храма ни на 21 октомври. Бог да я прости!

ПРОГРАМА НА БОГОСЛУЖЕНИЯТА

Храмът е отворен в неделя и в посочените празнични дни от 9:00 ч.

Св. Литургия започва от 10:30 ч.

Възможност за изповед: преди литургията

НОЕМВРИ

05.11. – Събота – Задушница. 11.00 ч.– Панихида.

06.11. – 7 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Детско певческо ателие.

13.11. – 8 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за деца: „Силата на вярата на едно дете: Серафима“– втора част.

20.11. – 9 Неделя след Нед. подир Въздвижение. В този ден ще отпразнуваме Въведение Богородично (21.11). Катехизис за юноши: „Изповедта“.

27.11. – 13 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за възрастни: „С мир да излезем“.

ДЕКЕМВРИ

04.12. – 10 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за деца: „Рождество Христово“.

06.12. – Вторник – Св. Николай, архиеп. Мирликийски чудотворец (Никулден).

11.12. – 11 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за юноши: „Самарянката“.

18.12 – Неделя пред Рождество Христово. Детско певческо ателие.

24.12 – Събота – Бъдни вечер. 17.00 ч. – Празнична вечерня.

25.12. – Неделя – Рождество Христово. 09.30 ч. – Празнична утрень, 10.30 ч. – Василиева литургия.

Адрес: 1, rue de la Croix Moreau, 18ème Paris M°12 (Pte de la Chapelle) Контакти:
Архим. Емилиян Боцановски: тел. – 06 68 83 44 40; Свещ. Иван Карагеоргиев: тел.- 06
51 15 49 70, karageorgievich@gmail.com; Интернет стр: <http://www.paroissebg.fr>;
Фейсбук: Paroisse Orthodoxe Bulgare